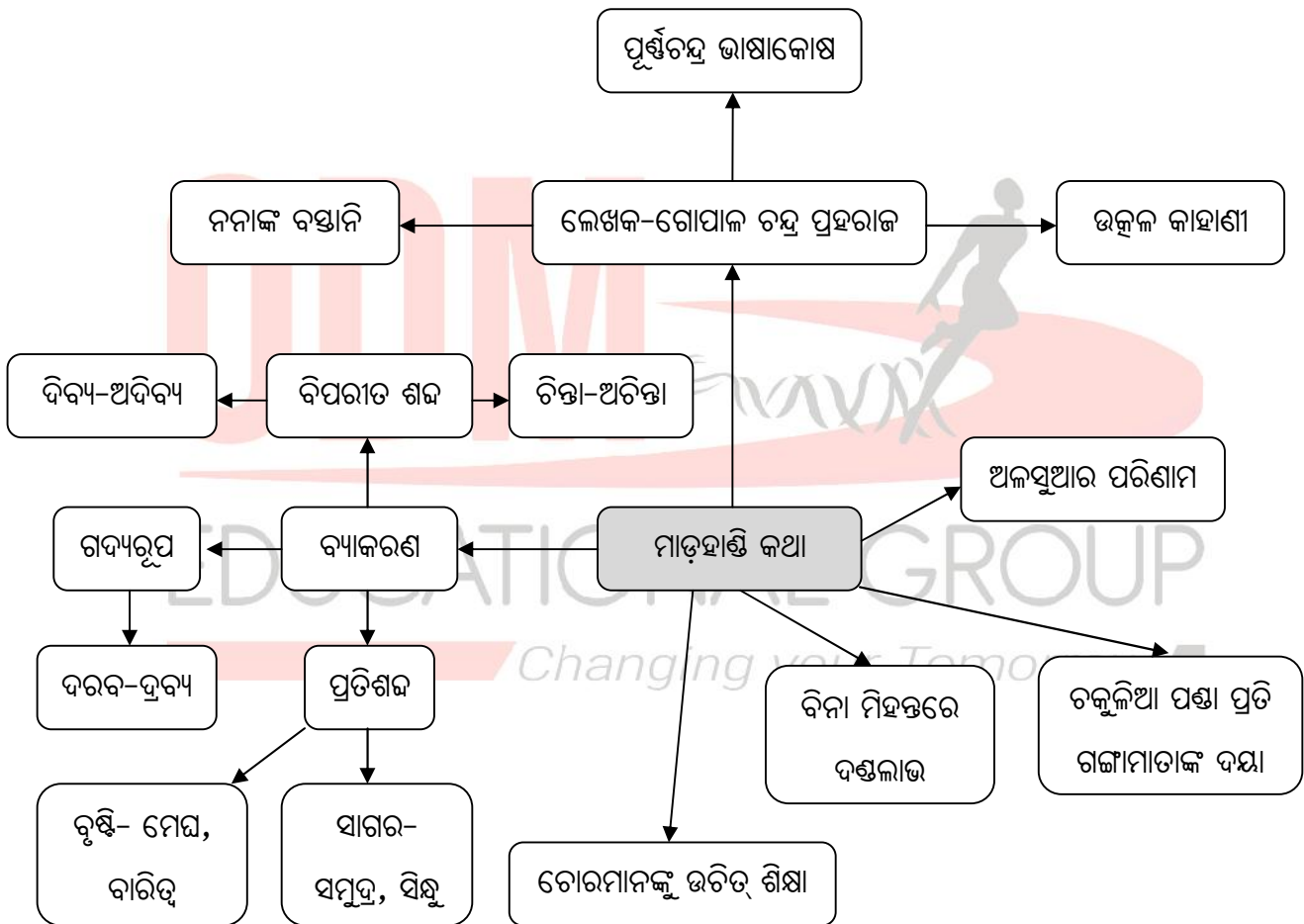

Chapter- 13
ମାତୃହାଣ୍ଡି କଥା

STUDY NOTES

MIND MAP

ମାତହାଣ୍ଡି କଥା' ଗଳ୍ପଟି ଅତି ସରଳ ଓ ଗାଞ୍ଜି ଭାଷାରେ ଲେଖାଯାଇଛି । ଗଳ୍ପଟି ହାସ୍ୟରସରେ ପରିପୁଷ୍ଟ । ମଣିଷ ଜୀବନର ପ୍ରକୃତ ଛବି ଏଥିରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଛି । ସୁବିଧା ପାଇଲେ ମଣିଷ କିପରି ତା'ର ଅସଲ ରୂପକୁ ପାସୋରି ମରାଚିକା ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଇଥାଏ, ତାହା ଚକ୍ଷୁଲିଆ ପଣ୍ଡାର ଚରିତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ଲେଖକ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ନିଜର କଉଟ୍ୟ ନ କଲେ ଭଗବାନ ବି ଅଶାନ୍ତି ହୁଅନ୍ତି ଏହି ନୈତିକ ଶିକ୍ଷାଟି ପିଲାମାନେ ଉଚ୍ଚ ଗଞ୍ଜରୁ ଶିକ୍ଷା କରିବେ । -

ଆଳସ୍ୟ ଦୁଃଖର କାରଣ ଏବଂ ପରିଶ୍ରମ ସୁଖର କାରଣ । ଅଳସୁଆ ଲୋକଙ୍କୁ ଇଶର ଦଣ୍ଡ ଦିଆନ୍ତି । ଏହା ହ ମାତହାଣ୍ଡି କଥା ଗଳ୍ପର ବିଷୟବସ୍ତୁ । ମାଆ ଚିଏ ପୁଅଟିଏ ରହୁଥାନ୍ତି । ଜାତିରେ ଚକ୍ଷୁଲିଆ ପଣ୍ଡା । ଭିକ୍ଷା କରି ଯାହା ଆଣନ୍ତି ସେଥିରେ ଚଳନ୍ତି । ଭବିଷ୍ୟତ କଥା ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ନାହିଁ ଦିନେ ପୁଅ ଗାଁ ଗାଁ ବୁଲି କିଛି ନ ପାଇବାରୁ ମନଦୁଃଖରେ ପୋଖରୀଟିଏ ପାଖରେ ବସିଲା । ପୋଖରୀ ପାଣିକୁ ଭାତ ଡାଳି ମିଠା ମହୁର ମନେ କରି ଆଖୁଳା ଆଖୁଳା ପିଉଥାଏ । ଏହି ସମୟରେ ପୋଖରୀରେ ଥିବା ଗଞ୍ଜାମାତା ଦୟା କଲେ । ଗାଁଟିଏ ହାଣ୍ଡିରେ ତାର ମନ ମୁତାବକ ଖାଦ୍ୟ ଭଜକରି ତା ନିକଟକୁ ପଠାଇଦେଲେ । ସେ ହାଣ୍ଡିଟି ଖୋଲିଦେଇ ଅପୁର ଖାଦ୍ୟସବୁ ଦେଖି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲା ଏବଂ ମନ ଭରି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଲା । ଆଉ ଯାହା ବଳିଲା ଘରକୁ ତା ମା ପାଇଁ ନେଇଗଲା । ଘରେ ମା ପୁଅ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ବଡ଼ ଖୁସି । ଏହା ପରେ ମାଆ ଆଉ କାମ ପାଇଚିକୁ ନ ଯାଇ ପୋଖରୀକୁ ଯାଇ ପୁଅ ପରି ଖାଦ୍ୟ ଆଣିବାକୁ କହିଲା । ପୁଅ ସେହିପରି କଲା ବିନା କାମ ଧନ୍ଦାରେ ଦୁହେଁ ମାଗଣା ଭୋଜନ ଖାଇ କ୍ରମେ ଅଳସୁଆ ପାଲଟି ଗଲେ । ଗାଁଗାମାତା ଏହା ଦେଖି କ୍ରୋଧ କଲେ ଏବଂ ହାଣ୍ଡିରେ ମାତ ଭରି ଭସାଇଦେଲେ । ହାଣ୍ଡିଟିକୁ ଚକ୍ଷୁଲିଆ ପଣ୍ଡା ଖୋଲିଦେଲା ମାତ୍ରେ ତା ଉପରେ ମାତ ବସା ହେଲା । ତରତରରେ ସେ ହାଣ୍ଡିରେ ଢାଙ୍କୁଣିଟିଏ ଘୋଡ଼ାଇ ଦେଇ ମାତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଲା ଓ ହାଣ୍ଡିଟିକୁ ଘରକୁ ନେଇ ଶିକାରେ ରଖିଦେଲା । ମନେ ମନେ ମାଆ ପ୍ରତି ରାଗ ଆସୁଥାଏ । ଏହା ପରେ ମାଆ ଆସି ସେ ହାଣ୍ଡିଟିକୁ ପୁଅ ପରି ଖୋଲି ଦେବାରୁ ତା' ଉପରେ ମଧ୍ୟ ମାତ ବସା ହେଲା । ସେ ମଧ୍ୟ ଢାଙ୍କୁଣୀ ଦେଇ ମାତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଲା । ଏଣୁ ପରିଶ୍ରମ ନ କରି ଅନ୍ୟର ହାତ ଟେକା ଉପରେ ନିଭର କଲେ ଏହା ହ ହୁଏ । ଭାଗ୍ୟ ଆଦରି ସବୁ ସହିବାକୁ ପଡ଼େମାତ୍ର କାମ ପାଇଚି କରି ଦି ପଇସା ସଞ୍ଚୟ କରିଥିଲେ ଏପରି ହୋଇନ ଥା'ନ୍ତ ।